

pCt. Det er det eneste Sted, man forud diskonterer den Prisnedgang, der eventuelt kan blive Tale om. Det er dog ganske ejendommeligt at se, at det netop sker overfor Foreninger, hvis Virksomhed tidligere har vundet Anerkendelse og tillige har vundet Tilslutning i alle Befolkningslag, det er ejendommeligt, at det netop er dér, man slaar ned og siger: Dér kan vi godt tage 10 pCt.

Men Billedet bliver endnu mere grelt, jeg havde nær sagt uforstaaeligt, hvis man ser paa, hvorledes det samme Ministerium stiller sig overfor Bevillinger til Dansk Idrætsforbund. Hvis jeg tager Tallene for de 3 sidste Aar paa samme Maade, som jeg gjorde det for Skytte- og Gymnastikforeningerne, har der i 1924—25 været bevilget Dansk Idrætsforbund 39 000 Kr., i 1925—26 47 000 og er foreslaaet for 1926—27 47 500 Kr. Her er altsaa ikke Tale om nogen Nedgang, der er snarere Tale om en Opgang. Nu maa ingen tro, at det ligger os paa Sinde at lægge de mindste Vanskeligheder i Vejen for, at Dansk Idrætsforbund opnaar denne Bevilling, og kan Dansk Idrætsforbund opnaa en større Bevilling, skal vi ikke have det allermindste derimod. Vi ser med Glæde, at Dansk Idrætsforbund faar saa stor Støtte fra Staten, som det overhovedet er muligt. Man maa derfor ikke af den Sammenligning, jeg her foretager, drage den Slutning, at vi paa nogen mulig Maade vil lægge mindste Hindringer i Vejen for Dansk Idrætsforbund. Men det kan ikke undgaa at fange Opmærksomheden, at Ministeriet, eller den højtærede Minister, stiller sig, om jeg maa kalde det, venligt og forstaaende overfor Dansk Idrætsforbund, men ikke i samme Udstrækning venligt og forstaaende overfor de danske Skytte- og Gymnastikforeninger. Det er det, vi beklager. Grunden kan jo ikke være den, at Dansk Idrætsforbund fortrinsvis har sine Medlemmer indenfor Byerne og de danske Skytte- og Gymnastikforeninger deres fortrinsvis ude paa Landet. For hvis det var saadanne Hensyn, man skulde tage, skulde vel snarere Bestræbelserne gaa den modsatte Vej, al den Stund det altid er vanskeligere for de Mænd og Kvinder, der bor paa Landet, at naa frem til deres Øvelsespladser og Øvelseshuse, end det er for dem, der bor i Byen. Det kan altsaa ikke være dette. Men naar det ikke er det, staar det for os som en Gaade. Jeg haaber imidlertid, denne Gaade vil finde sin Løsning under den Behandling, som Finanslovsforslaget nu bliver Genstand for, saaledes at man kommer til

et bedre Resultat, end de Overvejelser, den højtærede Indenrigsminister hidtil har anstillet, har medført. Jeg skal ogsaa gøre opmærksom paa, at Dansk Idrætsforbund har Adgang til gennem Opvisninger at skaffe sig Indtægter. Dette misunder vi dem selvfølgelig heller ikke, ikke paa nogen Maade. Jeg havde Lejlighed til i Fjor, da jeg havde en lille Ordveksling om dette Spørgsmaal med det ærede Medlem Hr. Lundberg, at gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg er Medlem af Dansk Idrætsforbund, jeg betaler selv aarlig et Tilskud — det er ikke stort, men det er dog paa 10 Kr. —, hvilket altsaa viser, at jeg ingenlunde er en Uven af Dansk Idrætsforbund, tværtimod; jeg ønsker blot, at vi skal være nogenlunde lige stillet. Disse Indtægter, som jeg nævnte, Dansk Idrætsforbund kan have og ogsaa har, og som kan løbe op til ret betydelige Summer, har de danske Skytte- og Gymnastikforeninger ikke; hvis de afholder Opvisninger, vil det i Almindelighed koste dem adskillige Penge. Det er ogsaa et Forhold, der stiller de Foreninger, jeg har den Ære at repræsentere her, ugunstigere end Dansk Idrætsforbund. Imidlertid, da det viste sig, at jeg ikke havde talt forgæves, da jeg i Fjor tillod mig at udtale nogle Ønsker for de danske Skytte- og Gymnastikforeninger, idet der dog kom noget ud af Finansudvalgets Behandling af Sagen til Fordel for disse Foreninger, maa jeg vel ogsaa have Lov til at nære et lignende Haab med Hensyn til det nu foreliggende Forslags Skæbne.

Jeg vil saa gerne bede den højtærede Undervisningsminister se lidt paa Biblioteksforholdene ude i Gentofte Kommune. I Gentofte Kommune har vi, lige fra det Øjeblik Bibliotekstanken vandt Raaderum, interesseret os levende for at skaffe Biblioteker med saa rig en Bogbestand og saa let Adgang for Offentligheden som muligt og i det hele taget bidrage, hvad der stod i vor Magt, til at give ikke mindst den jævne, i økonomisk Henseende mindre velstillede Del af Befolkningen Adgang til efter endt Arbejde at udvide deres aandelige Horisont og forøge deres Kundskaber og paa den Vis gøre vort til, at vi i det hele taget i kulturel Henseende kunde komme lidt højere op, end vi har været hidtil. Der er aarlig anvendt meget betydelige Beløb i saa Henseende fra Gentofte Kommune, og til at begynde med fik vi ogsaa en ret betydelig Støtte fra Statens Side. Nu skal jeg ikke trætte med en hel Mængde Tal om, hvorledes Forholdene har været i en Aarrække — jeg har dem til Disposition her —,